

ADVERTENCIAS.

Recomaném á nostres corresponsals que á la major breuetat se serveixin enviar l'import dels periódichs que se 'ls han remés á fi de posar corrent nostre administració ab la marca del periódich.

Lo folletí hont publiquem tot lo premiat en lo humorístich certámen de *Lo Niu Guerrero*, comensá en lo número 8.

FESTAS Y FIRAS DE BARCELONA.

raro! esclamém avuy, tots satisfets entussiasmats, al veurer com posan de gala y enfloran la noble *Barcino*.

Nosaltres som aixís, poca cosa 'ns engresca, lo mateix que un nén quan te una joguina pera distréure 's.

No sabem perque se 'ns figura que durant aqueixos vuit dias, Barcelona anirà disfrassada de Payasso, y 's cubrirá també ab una careta. ¿Qui la coneixerá? Tothom dirá, ¿aqueixa es la ciutat dels carrers mal empedrats? ¡Oh miracle! ¡Si no es ella!

Lo que mes sorprendrà será la Rambla; una vegada que ja estabam acostumats á quedarnos sense llum á mitja nit ¡quina sorpresa al veurerla convertida ab una sorprendent volta il·lumina-da per milers de metxeros! ¡Oh, l' Ajuntament nos aprecia! ¡Aleluya! ¡Alabat sia ell!

La Diputació y la casa de la Ciutat estrenarán novas colgaduras. Tot se vessa aquest any. ¡Tothom te 'l seu dia!

Los gegants y nanos correrán per los carrers, com si tot l' any no 'm vegessim. Músicas, xiquets de Valls, xiquets de aquí, en fi..... la gorda, la gorda!

¿Qui no sent rebullir lo seu esprit devant tan-

ta variació com se prepara? Pera completar la festa sols falta publicar un bando per aqueix estil:

Barcelonins.

A fi de donar tota la grandesa y magnificencia possible á las festas y firas, se ha acordat lo següent:

1.er Durant la cap-vuitada de las festas, no podrán los *inglesos* amohinar á cap deutor. baix la multa de 100 pessetas.

2.º Queda privat, rigorosament, lo *escamotejar* rellotjes ni *escurar* butxacas.

3.er Los senyors propietaris farán una tercera part de rebaixa á los inquilins quant vajin á cobrar lo lloguer.

Y 4.º Queda prohibit terminament, lo insultar, atormentar y molestar als transeunts.

Qualsevol que no cumplexi lo disposat..... etcétera..... etc.....

Sols aixó 'ns faltaria pera trovarnos una temporada en *Xauxa*.

Fins sembla que tot somriu al veurer que s' acostan tan ditxosos dias, dias que no 'ls solem veurer sempre, y que 'ls debem á lo gran desprendiment d' un Ajuntament que 'ns acaricia.

¡O temporal! ¡O mores!

¡Qui te ha vist y qui 't veu, Barcelona de ahir!

Avuy, al mirar tós carrers guarnits ab tanta varietat, nos sorpren, y ¿sabs per qué? Se 'ns figura que ets lo mateix que una dona lletja, que un dia, per apareixer guapa, se posa lo mellor vestit y totas las ricas joyas que té, presentanse hermosa pera pescar la seva mitja taronja, y un cop lograts los seus fins, deixa veurer 's com sempre, devant la seva cara meytat, que plora eternament la il·lusió de un dia!

Mes..... ¡qué dimontri! donem expansió á nostre cor encar que lo café valgui deu quartos, y los sellos un ral. ¡Qui ha fet avuy farà demá, y qui te mes que menji dos cops!

Tot se prepara á *pedir de boca*: durant aqueixos dias, se obrarán miracles; los carrers no farán alts y baixos; los tramvias no desviarán; no hi haurá cacos; los carrers estrets serán mes amples; y tots los inconvenients se tornarán ventatjes!

Preparems donchs pera anar á seguir las inmensas venas de llums que invadirán nostres immortals carrers, y no pensem mes que en divertirnos, que aixís ho mana lo destino!

Olvidem quimeras, envejias y ambicions y formem un cos disforme rublert d' alegría.

¡No 's preparan pocas cosas! Nada menos que tindrem, exposició de Bellas Arts, funció religiosa, exposició d' Arts suntuarias antigas y modernas, professó, grandios toldo, il·luminació en la Rambla, en las seccions de San Joseph y Caputxins, festaliteraria, certámen literari, (finis lo del col·legi Mercantil,) certámen musical, gran festival, familia Martini (que no l' hem vista may), castell de fochs artificials, sortija ecuestre, funció acrobática, grandiosa Marxa de las Antorxas, gran concert, pas del célebre funámbul Carlos Martini, regatas marítimas y cucanyas, festa marítima, balls en lo toldo y concert de bandurrias, gran fira, Aquarium, gran exposició de floricultura, primer tram-via de vapor, la academia de Bellas Arts, los museos y las escuelas, y per últim..... ¿may dirian ahont habem de anar á parar? gaire bé que no gosém á dirloslo... pero no hi ha mes, no ho podem callar; per últim, la grandiosa exposició zoológica de Mr. Bidel..... á las feras.....!

¡Qué tal! ¿Qué hos sembla, estimats lectors? Será precis treurens las arnas y posarnos lo vestit amagat, y aixís farém mes troppa.

Ja voldriam serhi sols pera contemplar aquellas coronas de fora, que sembla que no hagin trencat may cap plat ni cap olla, mes frescas que un romani, mes dolsas que una mel. ¡Qué sorpresas quedarán al veurer nostres festas! ¡Quántas historias tristas y amorosas tindrán principi aqueixos dias! ¡Quántas vegadas serán tombas de recorts!

Preparems donchs pera distreurens y gosar: desitxém á tots los que 'ns lleigeixen, unas felissas y tranquilas festas de la Mercé, prometentlos que la setmana entrant, tornarem á ferla *petar*, dihent tot quant sapiguem y hagin vist, referent á aquets dias de bullici.

Conservinshi tots bons y frescos, que procura-rá fer lo mateix la seua servidora,

LA REDACCIÓN.

A BARCELONA.

Per justa, noble y despres
no 's deixa... com be 's repara,
passar la ma per la cara
Barcelona la Comptesa;
ella gruny ó xiula ó canta
segons la tecla que toca
mes quan lo deber l' embroca
per res dé aqueix mon s' espanta:
en dret de honor es altiva,
indulgenta en lo vensut
y en favor del desvalgut
humil y caritativa:
en empreses atravida,
la primera en progressar,
amorosa en son cantar
y en gratitut no te mida.
Clarament ne dona fe
al celebrar Barcelona
en honor de sa Patrona,
las festas de la Mercé.

JOAQUIM DIMAS.

FIRAS Y FESTAS!

Foraster, que n' has vingut
per las festas y las firas,
si quant nos deixas, t' atmiras
del bunyol qu' hagin sigut,
Obrarás discretament
no culpant á Barcelona,
pensa que la pobre dona
re influheix... ¡te Ajuntament!
ROSSENDO ARÚS Y ARDERIU.

CONSECUENCIA DE LAS FESTAS.

¡Veus aquell qu' está aturat
y de tot quan veu s' admira?
es foraster y ha baixat
á veurer festas y fra
y pot ser surti frat.

Sense mes festas que aquestas
que comprar pot si li xoca
al carrer d' en Bot ó en Roca,
se 'n tornarà un cop ja llestas
malehint frats y festas.

M. M. PALÀ.

TAL DIA COM AVUY.

SÓNET.

A mon amich En Gestus.

Feya festas y firas Barcelona
an any per la Mercé, recort que 'm raca,
darrera 'l mostrador de una barraca
vaig veure un anelet (vull di una dona)
L' hi vaig fer lo gegants alguna estona
perque 'l dich francament qu' era molt maca
l' hi parlo proposantli la Casaca
diu que si y nos casem en hora bona
Mes, ¡ay! que 'l goig que feya anant mudada
ficticia qualitat que l' home admira,
se va allunyar veyentla trasformada
La gent del meu vehinat que tot ho mira
m' ompla lo cap de vent y aixis m' enfada
perque 'n diuen que tinch dona de fra.

PERICO MATALASSÉ

LO CORN DE L' ABUNDANCIA!!!

Anual magnà.

Ja no hi haurá mes miseria,
Los pobres s' han acabat;
Al veuré tanta riquesa
Tots juns cridarem, — ¡la mar!
Hi haurá músicas y toros,
Hi haurá coros y embelats,
Surtiran fent gresca, 'ls nanos;
Balls de bastons, y gegants,
Il·luminacions á dojo,
Carrers molt ben arreglats,
Y fins portaran plumeros
Los senyors municipals.
Ara diguin que som pobres
Que no 'ns queda quasi un ral,
Quan aquí ben cla's demostra
Qu' en tenim, fins per llensar
Si per pelons 'ns tenian,
Desd' ara no duptarán
Que es lo corn de l' abundancia,
la nostra ciutat comptal.

M. BELTRAN

LA NOSTRA FESTA.

¿Perqué está la gent tan fresca
é inmensos plers amontona?
—Perque gosa Barcelona
de la festa y de la gresca!
Sas galas, sigan ufanas;
y de alegría al arrull
siga Barcelona orgull
de las festas catalanas.

Qu' el poble, l' immensitat,
avuy t' enaltesqui y miri
y que ab tú la festa admiri
de tota la humanitat.
Immortal conducta abona
l' hermós brill que res t' empanya,
¡Mil voltas dixosa Espanya.
y altres mil sa Barcelona.

Desterra un moment ton dol
dolsint dels pobres las penas,
si ton escut son cadenas
mes lliure ets qu' el mateix sol.

Qu' ab opresió y violencia
jamay lo bé se realiza,
lo oprobi no fecundiza
la flor pura de la ciencia.

JOSEPH O. MOLGOSA.

A FIRA.

He vingut á Barcelona
per veure cosas molt grans
y no mes veig llums y glassas
que el cap de vall son fanals.

JOSEPH CAMPAMÀ.

ECONOMÍA APROFITOSA.

Per las festas qu' han de fé
molt a gastar se preparan....
jo las faré ab la Mercé
y no 'm costarán tan caras.

AUGUST BUSQUETS.

A MA CIUTAT.

Pera tu jo suspiro patria mia
Invicta Barcelona.
Y al véuret enjoyada, ab alegría
Saludo á ton excelsa y real Patrona.

VICENS BARUTA Y VALLS.

A LA CIUTAT DELS COMPTES.

Després ja contarem.

Barcelona: avuy me prestas
per dirte lo que prosperas
ab tot lo que manifestas;
y ja que vas de las festas
vull festejarte de veras.

Ab guarnits per totas voras
descuydant clavaguerons,
te veig com certas senyoras
que van bonicas dels foras
y de dins portan garrons.

Ab tan nov lo guarniment
y tant vells los empedrats,
me semblas un escriptent
que vesteix elegantment
y porta 'ls talons gastats.

Y en fi, no poguentho fé,
ab lo lucso qu' are escampas
fas com unas que jo 'n sé
que enganyan al forasté
essent guapas sols ab trampas.

JOSEPH VERDÚ.

INTERESSANT.

En la página 67 del número 17 de aquest periódich,
corresponent al dia 26 de Agost ultim, insertárem un
suelto dirigit al Senyor Eduardo Aulés, en el que se
feyan suposicions que podian ser ofensivas y calum-
niasos pera dit senyor, en vista de lo qual nos hem
proporcionat nous y millors informes y tenim lo gust
de poder manifestar que no ha resultat ser cert lo
que allí se suposava, ni res que puga disminuir ó
menoscabar la bona fama y reputació de que aquell
justament disfruta.

Nos complacem en ferho aixis públich pera satis-
facció del interessat y també pera la nostra, que
desitjem cumplir ab tota conciencia la missió de
periódistas.

L' HOME.

XIV.

LO VENTRE.

questa part tan botaruda y
plena en los convidats com
esfonzada y llisa en los mes-
tres d' escola, es lo que uns
ne diuen ventre y altres
panxa.

Tomba de talls que quan fa dias que no hi ha
hagut un enterro, corra la rata pel ventre y roncan
los budells com si tinguessen molts cuartos,
perque no 's veuhen servits de lo que desitjan
y ¡cosa estranya! com mes pobres mes roncan,
sembla que escarneixin á certs escriptors pro-
saichs y tontos, que fan agafar mal de ventre als
que 'ls senten roncar fent un Eco fastigós.

¡Si sentissen los budells del ventre de un mes-
tre d' escola s' horroritsarian! pujan y baixan
com los empedrats de Barcelona y mouhen mes
esbalot que 'ls senyors de la bolsa.

Calculin si ha de esser molest.

Sembla un niu de ratas que amunt y avall, de
tant que corran s' apartan de la via natural com
los tramvias de ciutat.

A l' hora de dinar pot ser lo pobre mestre s'
está en l' escalfa panxas y la seva permaneceix fre-
da com un article del Eco de Sans, perque no hi
entra calent y ni posantse de panxa al sol pot lo-
grar quedar un panxa contenta.

¡Pobre mestre! va tant be de ventre com l' en-
sanxe de llums, perque 'l te mes desbaratat que lo
rellotge de la catedral y mes débil y faltat de
substancia que 'ls versos coixos del innocent pe-
riódich La papallona (vulgo) Papanatas.

Tant débil se trova lo seu ventre ó panxa, que
quan parla sembla que sigui mes lluny que 'l
dia de acabar lo port de Barcelona; hi ha qui
l' pren per ventrilech ó panxilego com algú fa anar
en danza.

Al menos se la pogués omplir ¡pobre mestre!
fins á sobrehixir com la Riera de En Malla ó al
menos que no mes faltés una mica per acabar
de ser plena; com la mesura del taberner.

Ell que sab que l' arrós fa 'l ventre gros, prou
la busca com los que van á fer nosa per las tau-
las dels teatres, pero no trova l' arrós y 's mor
de gana, com lo qui vol anar pel camí legal, en-
vejant al panxut que s' ha de fé embotoná per
un altre.

¡Qué mal recompartidas estant las cosas!
Aquell te un racó al ventre que l' hi serveix de
carga y de vegadas nescessita alguna ajuda per
descarregar-se, aixis com l' altre de tant lleuger
lo vent se l' emporta com las paraulas que no
s' escriuhen, y s' avergonyeix de anar ab lo ven-
tre buit com la caixa dels fondos municipals, de-
sitjantsela omplir ó al menos caure al Ensanxe
y ferse un bony á la panxa; com es fácil lograr-
ho aquets dias, que á mes de faltarli 'ls llums
que sobran en la Rambla, los pochs que hi ha,
farán mala cara á consecuencia de lo molt gas
que 's gastará per il·luminar la ciutat, seguint la
costum de las criaturas, encare que ab mes lucso,
que guarneixen lo carrer ab cadenas de paper.

Y are que parlo de festas: ¡Quants ventres s'
acontentarán per las firas! ¡Quants tips se farán
de tot! de tants tips, tal volta hi haurá qui se 'n
veurá un tip y ab una vegada se n' haurá atipat,
¡es tant bo l' atiparse quan se te gana! ¡y es tan
bo tenir gana quan un pot atiparse...!

Tothom procura pel mateix, sobre tot teni 'l
ventre plé, la panxa contenta, la patria com diuen
molt y al capdevall tenen rahó; puig lo crit de
patria, per la majoria dels homes no es mes que
un pretest per omplir la panxa y moltras vegadas
las butxacas.

De pensarhi solsament m' agafa mal de ventre:
per lo tant, compreguin que tinch altre feyna y
permétinme que 'm despedeixi de vostés enco-
manantlos que per passar unas festas com jo 'ls
desitjo, es necessari que no fassen excessos en
omplir lo ventre.

GESTUS.

TEATRES.

No estém per comedias fins passadas las festas que
in podrém explicar moltras.

SÍMILS.

En que se semblan los carrers de Barcelona ab los nécis?

En que s'hi *ensopega* molt sovint.

En que se sembla l' Ensanche ab un que tingui febra?

En que te massa *pols*.

En que se semblan las contribucions ab los sigrons posats á l' aigua.

En que *aumentan* molt depressa.

En que se sembla un renéch ab un arcalde?

En que fa *respecte*.

En que semblan las festas de Barcelona ab la miseria de item.

En que estan á igual altura.

FRANCISCO CLARASSÓ.

PENSAMENTS.

La major desgracia per una dona, es creure 's ser bella: aquesta desgracia la tenen casi totas.

L' estat mes critich y mes ridicul pel home es, está enamorat.

Hi ha distinció feta entre company y amich: de compays se 'n tenen molts, mes de amichs cap.

La puresa é ignocencia no existeix desd que Adan se menjá la poma.

La vida no fora res sense las moltas infelissitats y els poch moments felissos que 's tenen, durant ella.

Lo plor no demostra la existencia de un sentiment: un sentiment se finjeix per medi del plor.

J. VENTURA Y A.

CONCURS-LITERARI

de la humoristica societat *Lo Nin Guerrer*; Composicions rebudas en Secretaria, desde lo 1.er al 17 Setembre de 1877.

Número. 1 Soni la gralla; *A la plassa*.—Núm. 2 L' aplech de la salut: *Cuant lo maig florit s' acosta, etc.*—Núm. 3 La festa major; *Avuy hi som!*—Núm. 4 Poblets y santas creus; *De la plassa al santuari*.—Núm. 5 A Vilanova y Geltrú *Anemhi*.—Núm. 6 Lo penó de la colla! *Despleguilho ben alt*.—Núm. 7 Un jorn de festa; *Que duri*.—Núm. 8 L' aplech de Santa Quiteria. —Núm. 9 L' hereu de Puigpelat; *Nort dels aigüets ne sian...* (Clavé).—Núm. 10 Al Esterri de Aneo, *Per l' Octubre pujeu*.—Núm. 11 Una such-festa major!.. *Moderna*.—Núm. 12 L' aplech de cert poble! *Lo que comen-so alegria, sol acabar en tristor*.—Núm. 13 La millor del plá! *Enveja*.—Núm. 14 La festa de la Aldea! *guarnim lo carro ab canyas que fassi forsa goitz*.—Núm. 15 La festa major! *Lluny de la patria*.—Núm. 16 L' aplech de Quadras; *Quin bullici!*—Núm. 17 La festa major; *tot se vessa!*—Núm. 18 La festa mayor de Das Vinguin. —Núm. 19 Després del treball... *Consequencias*.—Número 20 Y ¡que n' farém de tabola!—Núm. 21 Lo dia de la festa major *Matí, tarde, y nit*.—Núm. 22 La festa de ma vila! *Enguany*.—Núm. 23 La millor diada; *Afanyems*.—Núm. 24 Per festas, Andorra! *La Vallderán*.—Núm. 25 Lo dia de San Vicens, *Creyeho*.—Núm. 26 La fira de las chuchas! *Trieu*.—Número 27 A Balmes! *Era vigília*.

Lo que se fá públich, pera coneixement de los interessats.—Barcelona 18 Setembre 1877.—Per lo Jurat calificador, Joseph O. Molgosa.

COL-LEGI MERCANTIL.

Lo diumenge passat tingueren lloch los exámens de taquigrafia, cant y música del Col·legi Mercantil, devant una numerosa y escullida concurrencia que omplia los espayosos salons. Los alumnos tots se distingiren d' una manera admirable, y en particular los de la classe de solféig, que varen cantar un CONCERTANT, original del estudios professor de música, Sr. Tristany, que fou molt aplaudit, aixis com una SALVE REGINA, que escrita per aquell dia, cantaren

los mentats alumnos. Las senyoretas alumnas Duch, Cruxent y Vendrell, executaren al piano, la primera un *Capritxo espanyol*, y las dos últimas la sinfonia de la *Martha*, á quatre mans, essent també molt aplaudidas.

No som mes estens per motiu del poch espay que disposem, pero si que felicitem al director Sr. Dey, pera la acertada é intel·ligenta direcció del seu establiment, quedantnos convensuts de que serán encomiats los seus desitjos per las nombrosas familias que li confian la ensenyansa de sos fills.

Rebi donchs nostra cordial enhorabona.

CÉRTAMEN DE LA BELLESA.

Se posan tan en mohiment las bellas espanyolas, y particularmeht algunas Tortosinas, que moltas se han dirigit á la redacció de *El Bien Público* á informarse del assumpto.

Ojo! Marits y aymants! Veyam si 'ls parisiéns os guarnirán ab cintas.

ARTISTAS PREMIATS.

Los noms dels artistes que hán obtingut accésit en lo Certámen del Centro Antidinacopoliterapich son los següents: Primer accésit; D. Antoni Vilanova;— Segon; Don Joan Romeu;— Tercer; Don Juanito Sirera; Cuart; D. Heriberto de los Rios y del Florido Romero.

NOU COL-LEGI.

En lo carrer de Lauria, 58, 1.er del Ensanche, s'obra un col·legi de 1.ª y 2.ª enseñansa, des lo 1.er d'octubre, á direcció y cárrech del reputat exdirector del Institut de la important vila de Vilanova y Geltrú Don Francisco Pinyol. Son perdemés los elogis ab un nom que *la fama* ha fet ja coneixer.

— 56 —

Lo sol fugint y tremolant llunyantse,
tras la montanya dú la sort que 'ls queda;
la fosquetat que ja la lluita enreda,
muda 'l celatge:

Als mes valents acobardeix la fosca;
als mes covarts tota la por garvella:
ni sol, ni lluna, ni cap llamp, ni estrella,
fa son viatge.

Los Sitiadors ja los runams calsigan;
ja xiscla 'l vent y en mitj la pols s' ofegan,
y s' ou l' estrep d' obertas carns, que regan
pilas de testas;

Y naix y creix una gegant montanya
de cayguts temples que 'ls cadavres contxan,
y fermes pitrals; que ab sanch y carn derrotxan
dards y ballestas:

Caps rodolant y rebatent las runas,
giran los ulls que sagnejant se miran,
y 'ls erts nafrats que 'ls rius de sanch regiran,
—¡Anim—responen!

y desfermats enllá los bous sens' ésma,
com lleons, frèstechs, rosegant sas garras,
y altres Samsons per esqueixar sas barras,
cechs s' abrahamonan.

Y enllá d' enllá tras las gegants ruinas,
fortificats ab lo que al vent rellisca
—¡Visca la Pátria!—s' ou, y l' éco—¡Visca!—
diu al toparse;

Y aplegant tot lo mes preciós que tenen,
besan sos fills y sas mullers y mares,
y ensá á pilots ans que baixar sas caras
juran matarse.

— 53 —

PREMI DE UN TOMO LITERARI

ofert per la societat «La Silenciosa»

á la millor poesia séria

ADJUDICAT Á LA HISTÓRICA POESÍA

LAS MULLERS DELS SAGUNTINS.

Dum Romæ consulitur
Saguntum expugnatur.

Dedicada á mon amich lo jóve autor dramátich

EN VICENS BARUTA Y VALLS.

I.

La mort d' Asdrúbal, successor d' Amílcar;
d' ardits soldats fe regirar la pensa,
y al jóve Aníbal, d' energia inmensa,
prénen per home.

Capitá 'l dictan perque 'ls guie y mane,
y ab lo deber, que la elecció proposa,
Aníbal jura y son valor disposa
contra de Roma.

PERIÓDICHS.

Seguim rebent noves y amables visitas, tals com la de *El Noticiero de Murcia* y *La Idea de Hellin*.
Ab la deguda atenció nostres *Jochs Florals* los han anat á veure.

A ELLA.

Prou voldria tenir trassa
pera ferte be l' amor
pero nena som á festa
y no estich per mes cançons.

JOSEPH CANDERRÓS.

MA ESTIMADA.

Ab un des; son dols llavi. I tenyi
Y al moment; una pausa 'n va sorti.

MÉDIUM.

EXPOSICIÓ.

En lo saló de descans del teatre Principal estan visibles los magnífichs cuadros perteneixents al propietari del celebre cuadro del Ticiano *La Danse*.

FRACASSOS.

Un pagés s' arrima en un aparador y al veurer tant clar lo vidre esclama.

—M' habian dit que á Barcelona hi havia molts lladres, pero veig que tenen molta confiança ab los

transeunts puig que deixan destapats los aparadors.
Acabat de dirho s' hi acosta per veure mes cla l' objecte que s' miraba, y pegá un cop de nas que no s' torná xato perque ja ho era.

Al veurer tants llums per la Rambla va dir un.
—Aquets dias los habitants de la lluna veuran deu mil estrelles de mes.
—Ah si! contesta l' altre. Crech que surten tots los quefes d' exercit!

—En lo carrer de la Plateria forman una pedreria al entrant.
—Diuen que hi ha de haber diamants en brut. Y contesta un altre.
—¿Qué hi haurá algo brut? ja ho crech, pero 'ls diamants, se 'ls pintaran.

Un foraster al passar per la *Plassa Real* y veurer las tres gracias va dir:
—Aquets dias las haurian de deixar fe festa á aquestas tres desgraciadas.

Y contesta un.
—Lo que s' pel públich ja haurian fet festa per sempre.

BON CRISTIÁ.

Veigi si n' es cristiá,
deya un jorn En Cebriá
del taberner En Rogés,
que s' creu se condemnaria
si un sol vás de vi venia,
que primé no 'l bategés.

F. P. VALDÉS.

Ves á la tot ab confits
prima, dos tres á las nits

UN FORASTER.

Tinch un nom com las personas
y com ellas tich un cor;
me menjan, neixo penjada
¿y encare no sabs qui soch?

VALENTI JULIVERT.

Lo nom d' aquesta senyora y 'l de la Flor natural
lo sabran dissapte proxim si no l' han endevinat.

NOM DE LA FLOR NATURAL

DELS «JOCHS FLORALS» PASSATS.

FES-TAS

NOM DE LA ANTERIOR

REINA DE LA FESTA.

Donya endavinalla PAPALLONA.

A NOSTRES COLABORADORS.

Com que som á festas també fa festa.

LO SECRETARI.

Secretaria: RAMBLA D' ESTUDIS, N.º 5, LLIBRERIA.

Barcelona: Estampa de Pere Casanovas y C.ª Riera Alta. 11.

— 54 —

La espasa ensenya á los soldats que 'l dictan;
—¿La coneixeu?—Fentla dringar, pregunta:
—per tot 'hont vaige, ha de trempar sa punta
sanch enemiga.—

Y al bull del òdi á las legions Romanas,
y al grub rival, que dins Cartago s' crea,
á los Oleats de la ciutat d' Althea
vénser consiga.

Ab son progecte gegantesch, Anibal,
de vencer Roma en las rivals Ytalias,
motiu espera de passar las Galias
ans que no mori;

Y en tant, vol rompre lo tractat que s' feren
Cartaginesos y Romans, que ab fibra
volen que deixen, de Sagunto, llibre
lo territori;

Anibal pren com causa d' éll, la queixa
de sos vehins Turboletans y en pago,
que ho manifesten á rival Cartago
y al Senat, prega:

Y en tant la pau sos habitans malversan,
ab sos vehins, que com vehins qüestionan,
al jove Anibal los poders l' hi donan,
qu' obre com crega.

Devant Sagunto dels Romans aliada,
al camp estent sa habilitat novella;
dihent als soldats, que qui no n' entre en ella
cerque l' enterro;

Y ab lo poch pes que de sos anys arrastra,
lleuger se 'n puja dret als murs que 'l rotllan
y 'ls Saguntins, sobre son pit enmotllan
l' ample del ferro;

— 55 —

Après ab l' odi que la sanch l' hi dona
y en tant sa torre treu lo cap de terra,
dards y ballestas y ariets de guerra
prest desabriga;

Y posa tiessa vers lo cel sa espasa,
y diu als seus, tapant lo doll que l' unta;
—Per tot 'hont vaige, ha de trempar sa punta,
sanch enemiga!!

Los aliats, que renegant de Roma,
ja 'n fa nou mesos sitiats se trovan,
sens cap ajuda, dar sortidas provan
sempre rendintlos;

Mes, ¡ay! que 'ls dards y catapultas altas,
ja desd la torre masegant rebotan
contra sos murs, que esllavisats se esplotan
bretxas obrintlos.

Xiselant esquerps, quan ja los murs se engrunan,
com quiets aucells quan los seus nius destapan,
los aliats que de la mort se escapan,
—¡Pàtria!—cridan;

Y oblidat tot ab aquest mot de ¡Pàtria!
donan l'—¡adeu!—á mullers, fills y mares:
l' espay s' entela y de la Pàtria en aras
tot ho oblidan.